

[Pelle Voigt]

danske NATO-medlemskab forpligter os til at modtage atomvåben, det er en suveræn dansk beslutning, som vi uden at ødelægge NATO-medlemskabet, uden at melde os ud af NATO, kan vedtage i dag, hvis vi vil, sådan som det socialdemokratiske årsmøde for snart to år siden lagde op til.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne svare hr. Pelle Voigt. Det er min opfattelse, at hr. Lasse Budtz og jeg begge i dag har givet udtryk for, at aftaler om atomvåbenfri zoner skal være forhandlet med NATO og garanteret af begge stormagter.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Nu synes jeg, det er vigtigt, at der ikke indsniger sig misforståelser i dette meget vigtige spørgsmål. Der er jo ingen, som går ind for atomvåbenfri zoner, der ikke mener, at disse aftaler skal garanteres af atommagterne og forhandles til forskellig side. Sådan som jeg forstod hr. Lasse Budtz' indlæg – og han er jo heldigvis til stede i salen og kan bekræfte eller afkræfte, om jeg har forstået ham rigtigt – så pålægger den socialdemokratiske dagsorden regeringen sammen med de andre nordiske lande at tage et initiativ, at sætte forhandlinger i gang, uden at afvente, hvad man måtte mene om disse spørgsmål i Moskva eller Washington eller andre steder, og naturligvis søge garantier fra atommagterne og naturligvis forhandle disse ting igennem både med atomvåbenmagter i og uden for NATO, med de lande, vi er allierede med, og med andre lande, alliancefri såvel som lande, der tilhører Warszawapagten.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Hr. Pelle Voigt stillede mig to spørgsmål, og jeg skal med hensyn til det første sige, at allierede forstærkninger først kan overføres, når den danske regering og folkettinget har fremsat en anmodning om det; heller ikke allierede forstærkninger med atomvåben kan overføres, uden at regeringen og folkettinget har accepteret det; det ligger i hele vores atomvåbenforbehold, og det har jeg været inde på så mange gange.

Hvad angår de udtalelser, som min forgænger i embedet, hr. Søgaard, er fremkom-

met med, ser det for mig ud til, at vi er helt på samme linje. Det, hr. Søgaard som forsvarsminister her omtaler, er, at der ikke er nogen automatik i det, men at det er et spørgsmål om regeringens og folketingets holdning. Det er sådan, jeg opfatter de udtalelser.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er bange for, at jeg bliver nødt til at bede forsvarsministeren præcisere, hvad han mener, for vi ved jo alle, at det kræver en forudgående dansk beslutning, både om vi vil have forstærkninger hertil, og om vi vil have atomvåben på dansk område, og at denne beslutning også skal træffes i folkettinget, så vidt jeg har forstået ministerens redegørelse her i dag.

Det, jeg gerne konkret vil have besked på, er, om Danmark ved at anmode om forstærkninger samtidig forpligter sig til at modtage atomvåben på dansk område eller det er muligt for Danmark at modtage forstærkninger, uden at vi samtidig forpligter os til at modtage atomvåben. Altså om man kan opretholde det synspunkt: ja, vi vil gerne have allierede forstærkninger, men vi vil ikke have atomvåben på dansk område.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg er ked af, hvis jeg ikke udtalte mig klart nok. Det er sådan, at vi skal have både tilslutning til at bede om forstærkningerne og tilslutning til atomdelen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes ærlig talt, forsvarsministeren sniger sig udenom, og nu vil jeg spørge én gang til: kan vi på én og samme tid fastholde det synspunkt, at vi gerne vil have forstærkninger, og sige nej til atomvåben på dansk område?

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Nu synes jeg pludselig, at hr. Pelle Voigt blander andre ting ind i det, for det, det drejer sig om, er, om vi kan anmode om at få forstærkninger her til landet, uden at disse forstærkninger har atomvåben med sig i den konkrete situation, og det er her, jeg siger, at